

Kära kristna,

I denna heliga natt har undret skett i Betlehems stad.

Så som profeterna förebådade: *Se, jungfrun är havande och skall föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel – Gud med oss*

Här i nattens mörker, får vi tillsammans med andra som samlats genom seklerna och över hela jorden, stanna upp inför krubban, meditera och reflektera över vem detta barn är och hans betydelse.

Frågan är av största betydelse och det brådskar – för världen brinner och törstar efter fred, liv och mening.

En törst som vi alla bär på och ytterst delar med hela mänskligheten och hela tillvaron.

Om fred och helhet, om frid och mening.

Här inför krubban i halvdunklet står vi tillsammans med många andra – idag och genom historien.

Först och främst Guds moder Maria, ödmjuk inför det stora uppdrag som givits henne, bidar hon och bevarar i sitt hjärta allt det som sagts henne om det barn som nu lindats och ligger i krubban. Det barn som samtidigt påminner om varje barns och varje människas okränkbara värde.

Maria visar genom oss hela sin gestalt till det barn som hon gett liv till och som samtidigt är den som ger hela världen liv.

I det perspektivet kan även vi kalla Maria för vår mor – hon som är all barmhärtighets moder

Vid hennes sida – Josef, den rättfärdige, som självuppoftande trofast tog ansvar och omsorg om den unga Maria och hennes son och vårdade denna gåva så att den kunde ge liv till många.

Tillsammans med dem och andra män och kvinnor, gamla och unga, genom historien, står vi inför krubban och försöker ta in hela vidden av det vi hör och bevittnar.

För ett barn är oss fött och han namn är:

Allvis härskare

Gudomlig hjälte

Evig fader,

Fredsfurste

Väldet ska bli stort,

Fredens välsignelser utan gräns

för Davids tron och hans rike.

Inget i det enkla stallet vittnar vid den första anblicken om denna storhet –

ändå sjunger änglarna i höjden och vittnar om att en ny tid har brutit in –

att i denna natt har en frälsare fötts åt oss i Davids stad, han är Messias, Herren.

Genom seklerna har många försök gjorts att beskriva denna nya världsordning.
En biskop på 300-talet, Zeno av Verona, beskriver det så här:

*Detta är en ny världsordning: genom sin kärlek till oss blev Gud ett gråtande barn.
Han blev lagd i en krubba för att visa att han är folkets herde.
Han som inte kan åldras går in i den ilande tiden.
Fast han är Gud tar han en bräcklig människas lidande på sig.
Han gör det för att hejda döden och ge människan evigt liv.
Däri består Guds makt, att han kan vara den han inte är och ändå alltid vara den han är.
Den evige Faderns evige Son är vår Gud. Han är Gud och människa.
Han står mitt emellan Fadern och människorna.
I sin svaghet visar han att han tillhör oss, i sina underverk sitt majestät.*

På ett enklare sätt beskriver evangelisten Lukas denna kontrast.
Hur det ömtåliga gråtande barnet i krubban i själva verket är den starke och mäktige och vars rike är fredens rike.
Medan denna världens mäktige och deras rike ska förgås.
Ondskan förtär förr eller senare sig själv och dess rike kan inte bestå.

I sin vardaglighet beskriver Lukas något väsentligt i Guds handlande.
Att det stora kommer ur det ringa på jorden, medan det världsligt stora bryts ned och förgås.

Samma paradox beskriver jungfrun Maria i sin lovsång – i Magnificat:
Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa.

Evangelisten Lukas inleder julevangeliet med att hänvisa till den rådande politiska situationen och kejsar Augustus –

År 27 före år 0 – dvs ca. 20 år innan Jesus föddes om vi litar på de beräkningar som säger att det är rimligt att Jesus föddes ca år 7-6 före år 0 – och 3 år efter Augustus tillträde som kejsare förärade den romerska senaten kejsaren äre-namnet Augustus –
Vilket ordagrant betyder den *tillbedjandsvärde* – alltså den som är värd att tillbe.
Och via uppläsningar och inskriptioner spreds budskapet att kejsar Augustus
Var fylld med sådana gåvor att han var sänd till mänskligheten som frälsare.
och därför var värd att tillbe.

Augustus beskrev detta som att han var sänd med fred till hela det romerska riket – *Pax Romana*.
Vi kan fortfarande besöka kejsar Augustus fredsaltare i Rom.
Men det var en yttre fred som bygger på att kuva folken och hålla dem under kontroll, som i det heliga landet. Ett sätt att hålla kontroll var skattskrivningen och som Lukas beskriver.

I kontrast till denna världsordning och kamp mellan olika intressen föds Gud själv i det lilla barnet som lindas och läggs i en krubba i Betlehem och förkunnar ett helt annan världsordning och ett helt annat rike.

En världsordning som inte bygger på dominans, utan på att ge upp sig själv och öppna sig för Guds närvaro i våra liv – och så leva i tjänst för varandra så att Guds rike, som inte är av denna världen växer.

Så ska det onda förgås och det goda bestå.

Från krubban lyser denna nya världsordning i sin enkelhet och i kontrast till världens ordning
Som samtidigt uppmanar oss att likt Maria öppna våra liv och säga vårt
Ja, må det ske med mig som du har tänkt.

Att säga detta *ja* är att ta sig själv och sitt liv på största allvar,
för den som vävt dig och mig i moderlivet, är också den som ser på oss från krubban
Och ber att vi likt Maria öppnar oss och låter vårt hjärta vara den krubba i vilken Gud själv kan
vila och sprida ljus, frid och fred.

Detta öppnande kan ske och behöver ske överallt,
för att den fredsordning och rike som vi själva inte kan åstadkomma – ska växa.
Här i vårt stift på Gotland, i Sverige, i skyttegravarna i Ukraina, i Kreml i Moskva, eller i de
raserade husen i Gaza, på Västbanken, i Jerusalem, i Armenien och Georgien och i hela
mänskligheten behöver människor öppna sig för denna kraft som vi tar emot från barnet i
krubban.

Jesus liknar själv detta öppnande av våra liv och personer vid ett litet senapsfrö.
Så oansenligt och litet – att vi lätt kan gå förbi det eller sopa bort det från vår axel.
Men som när vi låter det gro kan växa och bli så stort att det kan förvandla våra liv.
Skänka frid och försoning, glädje och kraft.
Och genom oss, även vår omgivning – och så sprida denna nya världsordning.

I denna heliga natt har Gud blivit människa.

Tillsammans med Guds moder Maria, Josef och alla änglar tar vi över hela jorden i denna natt
emot detta glädjebesked:

Att i natt har en frälsare fötts åt oss i Betlehem, han är Messias, Herren, och hans namn är Jesus.

I Jesu namn!

Amen

